

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
DEP. I MOB.-ORG.
SEKCJA REGULAMINÓW I WYSZKOLENIA

Nr 613

WARSZAWA, DN 24 IX 1919 r.

ac kur
TAJNE

DO

NACZELNEGO DOWÓDZTWA.
(Adjutantura Generalna)

1537/53

Przesyła się do wiadomości wyciąg z niemieckiej "Instrukcji na wypadek rozruchów ulicznych", zestawiony na podstawie doświadczeń z walk ulicznych, które toczyły się w Berlinie. (Wyciąg z pisma Nacz. Dow. W. P. Sztab Generalny, Oddział II. N. 9723 II. r. b.) Służy ona jedynie do zapoznania się z metodą walki ulicznej, stosowanej w r. b. w Niemczech.
1 załącznik.

Za zgodność:

Szef Sekcji Reg. i Wysz.

Trachuk
Ppłk. Szt. Gen.

Za Ministra:

II. Wiceminister.

(-) Sosnkowski.

Generał-pporucznik.

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

L. Dz. 1537/53 dnia 24 IX 1919 r.
1. załącz. Wydział

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

INSTRUKCJA WŁADZ NIEMIECKICH NA WYPADEK ZAMIESZEK
ULICZNYCH, WYDANA PODCZAS ROZRUCHÓW W BERLINIE. -

1537/53

I. Zasada.

Obwieszczenie rozporządzenia o stanie wyjątkowym, że osoby z bronią w ręku stawiające opór, oraz przychwycone na plądrowaniu, będą karane śmiercią.

II. W ogólności.

1). Im bezwzględniejsze środki, tem szybszy skutek!

Przeciwnik jest tchórzliwy i nie potrafi wytrzymać energicznego natarcia. Nie należy chwytac się żadnych półśrodków / jak strzelanie w górę lub ślepymi nabojami, kartacze ćwiczebne, i t.p. Ogień karabinów zwykłych i maszynowych, wobec którego może się nieprzyjaciół chronić za rogami ulic i za barykadami ma małe skutki. /

Ogień armatni lub miotaczy min wkrótce przywróci porządek, gdyż przeciw nim niema osłon w walce ulicznej.

Im ostrzejsze środki, tem pewniejszy skutek.

2). Żadnych układów, zgodzić bezwzględnego poddania się.

Przeciwnik często usiłuje przez przewleknięcie doczekać korzystnego dla siebie momentu. Nie zostawiać czasu na przewlekłe narady. Wyraźnie i zdecydowanie podać do wiadomości zarządzenie, zagrażające użyciem broni. Dać krótki czas na odpowiedź: Tak lub nie! Każde zbędne słowo jest złem nie do darowania.

3). Niepewne elementy zawczasu usunąć. Lepszy jest jawny

wróg niż niepewny przyjaciel. Kto nie z rzędem, ten przeciw niemu! Oddziały, które w czasie walki przejdą do nieprzyjaciela, mogą wszystko zniszczyć. Jeśli zamieszki wybuchną wcześniej wskutek usunięcia niepewnych formacji, lepiej dla nas; wybuch bowiem nastąpi wtedy przed dostatecznym przygotowaniem się nieprzyjaciela do walki.

4). Nie wierzyć pogłoskom alarmującym.

Przez ciągłe alarmy usiłuje bowiem nieprzyjaciel zmęczyć nas, rozszarpać nasze siły i zdenerwować. Lepiej przyjść parę godzin za późno na miejsce rozruchów lecz z oddziałem o świeżych siłach, niż na czas ze zmęczonym i wyczerpanym używać mistyfikacji! Ogłoszenia n. p., że strójk generalny został odłożony na kilka dni, wywoła w szeregach przeciwnika zamieszanie, nieporozumienia i niepewność. Okazywać swoje siły i potęgować je w wyobraźni publiki przez przemarsz zwartych oddziałów ulicami miasta.

5). Wprowadzenie stanu oblężenia musi mieć na celu dobro ludności.

Wcześniej ogłosić przez lotników i samochody!

a/ Każdy właściciel lub rządcą domu ma dopilnować

by wszystkie drzwi wchodowe były zamknięte.

Rządcą domu i stróż są odpowiedzialni za każdą niepowołaną osobę, znajdującą się w danym domu.

b/ Wszystkie okna od ulicy mają być zamknięte.

Sztory jednak nie mogą być spuszczone. Wołanie

żołnierzy "Okna zamykać" i zwykle nie jest

zrozumiane przez mieszkańców.

c/ Ostrzedz przed groźnym na ulicach niebezpie-

czeństwem. Zakazać gromadzenia się na ulicy

/jarmarki, targi/. Zamknąć szkoły.

d/ Zakazać przedstawień w teatrach i w kinach

i wszelkich publicznych widowisk; nakazać zamknięcie restauracji przed zapadnięciem zmroku.

e/ Wstrzymanie komunikacji na terenie walki. Należy

zawczasu podać to do wiadomości przez gazety

i ogłaszanie.

f/ Ogłosić konieczność zamknięcia ulic.

g/ Nałożyć specjalnie ostre kary na niestosujących

się do rozporządzeń i wyznaczenie odpowiedzial-

nich za ich wykonanie .

III. Szczegóły wojskowe.

nich

1/ Jasno określić wzajemny stosunek służbowy. Przed zajęciem nowego stanowiska bojowego podać miejsca kwater i numery telefoniczne. Zabronić używania telefonicznych połączeń przez osoby cywilne.

2/ a/ Wyznaczać straż przednią i tylną. Wysyłać naprzód bojowe samochody możliwie pancerne. To wzmacnia zaufanie wojska. Karabiny maszynowe muszą iść za pierwszym podplutorem, działa za pierwszą kompanją, by opór natychmiast złamać. Straż przednia winna iść dwójkami po obu stronach ulicy pod domami, wykorzystując każdą osłonę. Straż tylna jest najbardziej narażona na napady tłumu. Należy osłonić ją samochodami z karabinami maszynowymi.

b/ Możliwie jak najmniej koni w kolumnie i oficerowie pieszo . Na ulicach wystarczyć może do każdego działa jedna para koni. Przyczepiać działa do samochodów ciężarowych.

c/ Artylerję dodać osłonę. Obsługa dział niewystarczy dla obrony w czasie marszu.

3/ Wobec zbiegowiska po trzykrotnym wezwaniu do rozejścia się - bezwzględnie robić użytek z broni ; w przeciwnym razie grozi wojsku niebezpieczeństwo otoczenia i rozbrojenia. Ulica musi być pusta. Używać kompanję karabinów maszynowych! Potężny skutek mają samochody pancerne lub ciężarowe uzbrojone w karabiny maszynowe.

4/ Atak na barykady i punkty oporu.

Szanować życie swoich żołnierzy! Prowadzić więc walkę maszynami! Im bardziej zdecydowane będą środki tem skutek nastąpi szybciej. Wykorzystać działanie ognia szczególnie

artylerji i miotaczy min. Dopiero po usidocznieniu działania ich ognia, winny podsumować się oddziały szturmowe. Celem zmniejszenia do minimum naszych strat; nie cofać się, przed choćby największymi materialnymi szkodami. Inaczej wojsko straci zaufanie do swych dowódców.

b/ Strzelców umieszczonych na dachach zwalczać działami ślupowymi do ostrzeliwania lotników dzięki ich szybkostrzelności i znacznej deklinacji.

Barykady ostrzeliwać pociskami o wrzniętych zapalnikach / inaczej działanie we fałszywym miejscu/, prostopadłe mury -- pociskami z zapalnikiem, posiadającym przyrząd opóźniający wybuch.

5/ Wstrzymanie ruchu publicznego.

a/ Zdobyty rejon musi natychmiast być odseparowany i zamknięty, celem przeciwdziałania napadom od tyłu i przenoszeniu broni. Należy wziąć pod uwagę, że powstałe stąd ograniczenia dotkną także i ludzi niewinnych. Jednakże tylko bezwzględne zamknięcie komunikacji będzie skuteczne. Pozwolenie na przechowanie za przepustkami prowadzi do ciągłego stykania się posterunków z cywilną ludnością i uniemożliwia zamknięcie. Najlepiej: na 250 m. przed linią zamknięcia ulicy zbudować szeroką przeszkodę z drutu kolczastego i wystawić napis, że kto przejdzie przez tę linię, będzie zastrzelony; na samej linii zbudować rowy strzeleckie i barykady.

Należy ściśle wykonywać ostrzeżenie wyszczególnione przed linią zamknięcia ulicy i strzelać bezwzględnie do każdego usiłującego przekroczyć przeszkodę. Tylko w ten sposób można będzie tłum zdala utrzymać. Jeśli zbyt późno utworzy się ogień, przeszkoda druciana może być zniszczona. Strzelać celnie, nie na postrach! Należy tłum raz przekonać, że groźba nie jest caczem

słowem:

Zresztą ruch publiczny można skierować przez organy policyjne na inną drogę.

b/ W rejonie odseparowanym bezwzględnie wstrzymać wszelki ruch uliczny. Wysłać samochody z napisami: "Baczność! Pozostać w domach! Na ulicach niebezpieczeństwo i wobec ostrych pocisków!" Niestosujących się do tego aresztować!

6/ Od rejonu zamkniętego rozpoczyna się rozbrojenie.

a/ Rozbrojenie pojedynczych ludzi walczących się po ulicach przez rewizję osobistą, przeszukiwanie pakietów, skrzynek i t.d. wozów ciężarowych, nabołowych, łodzi towarowych.

b/ Przeszukiwanie domów.

Sformować osobne oddziały, które jako specjalnie wyszkolone przeprowadzą rewizję szybciej i dokładniej. Należy przeszukać każdy kufer, każdą szafkę, piwnice, podłogi, pięcie, węgle, popiół i t.d. Uwagę zwrócić na przykryte doły i przysypane węglem.

Aresztować każdego przy którym znaleziono broń i ukarać go ostro i natychmiastowo przez sądy doraźne.

7/ Patrole.

Posterunki i patrolom nie wolno wdawać się w rozmowy z osobami cywilnymi. Każdy żołnierz musi pamiętać, że to wywołuje zbiegowisko i może doprowadzić do rozbrojenia go przez tłum. Aresztowanych odsyłać z krótkim meldunkiem na oznaczone miejsce. Wypuścić na wolność można choćby się okazała całkowita bezpodstawność aresztowania- dopiero po ukończeniu danych działań wojennych, ci ludzie bowiem najwięcej będą podjudzać. Punkty zbiorne dla aresztowanych urządzić przy dowódcach odcinków; tamże ich przesłuchać. Do aresztu odsyłać ich samochodami ciężarowymi, by nie osłabiać oddziałów walczących. Aresztowani mają się podczas jazdy położyć, by ich nie poznano i nie usiłowano uwolnić. Wybrać domy na dodatkowe areszty i zabezpieczyć je dostatecznie.

8/ Przepustki.

Różne przepustki wprowadzają w błąd posterunki i patrole.

Należy pamiętać, że nikt nie wie, które przepustki są ważne. Skutkiem są nieporozumienia.

Należy wydać jednolite formularze przepustek. Wszystkie inne są nieważne!

9/ Specjalne przedsięwzięcia

Zachowanie tajemnicy.

Wyruszając oddziały mogą dopiero przed samym wykonaniem do-

owiedzieć się o swym zadaniu. Natomiast podczas przeprowadzania

przysłać żołnierzy do poszczególnych oddziałów i pouczyć ich

szczegółowo, odnośnie do ich czynności w danej akcji.

Bezwzględnie należy przeciwnika zaskoczyć!

Zbiórki więc zarządzić na tak odległym placu, by nie zdradzić

miejsca naszego przedsięwzięcia. Następnie działać jednolicie

i stanowczo! Oddziały transportować na samochodach ciężarowych!

Silne rezerwy trzymać w pogotowiu. Używać agentów cywilnych.

Odmarsz na sygnał /trąbkę/.

Trzechle

ppłk. i Szef Sekcji